

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

When the message of the kingdom was rejected in towns and villages, Yeshua told His disciples to shake the dust from their feet as they left.

Shaking the Dust from their Feet

Yeshua's words about hosting his disciples alluded to the story of Lot and the two angels. The LORD sent two angels as His agents to investigate Sodom and Gomorrah. When the two angels entered the city of Sodom, Lot received them into his home with Abrahamic hospitality. Likewise, the two disciples were to enter the village and seek out a reputable man who would offer them lodging.

Like Rabbi Yeshua's disciples, the two angels the LORD sent to Sodom in Genesis 19 received two different receptions. Abraham and Lot received them warmly. They greeted them humbly. They prepared food. They brought water for them to wash. They provided the best of the household for them. The people of Sodom, by contrast, were not gracious hosts. Had it not been for Lot (who was of the house of Abraham), the two visitors would have had to spend the night in the town square. The same concern over hospitality persisted into apostolic tradition:

On account of his hospitality and godliness, Lot was saved out of Sodom when all the country round was punished by means of fire and brimstone. (1 Clement 11:1)

Yeshua alluded to the story of Lot's hospitality when He told His disciples to seek hospitality in the homes and villages they entered. He told them, "Whoever does not receive you, nor heed your words ... it will be more tolerable for the land of Sodom and Gomorrah in the day of judgment than for that city" (Matthew 10:14-15).

With these words, Yeshua warned His disciples that not every place would receive their message. He told them not to waste time arguing or trying to persuade people. Instead, He told them to leave that place, and He said, "As you go out from there, shake the dust off the soles of your feet for

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua zei tegen zijn discipelen als de boodschap van het koninkrijk in steden en dorpen werd verworpen, om bij het weggaan het stof van hun voeten te schudden.

Het stof van hun voeten schudden

Yeshua's woorden over het logeren van zijn discipelen zinspeelde op het verhaal van Lot en de twee engelen. De HEER stuurde twee engelen als zijn agenten om Sodom en Gomorra te onderzoeken. Toen de twee engelen de stad Sodom binnengingen, ontving Lot hen in zijn huis met Abrahamse gastvrijheid. Evenzo moesten de twee discipelen het dorp binnengaan en een achtenswaardige man zoeken die hen onderdak zou bieden.

Net als de discipelen van Rabbi Yeshua, ontvingen de twee engelen die de Heer in Genesis 19 naar Sodom stuurde, twee verschillende ontvangsten. Abraham en Lot ontvingen hen hartelijk. Ze begroetten hen nederig. Ze bereidden voedsel. Ze brachten water voor hen om zich te wassen. Ze zorgden voor het beste van wat er in huis was. De mensen van Sodom waren daarentegen geen hoffelijke gastheren. Was het niet voor Lot geweest (die van het huis van Abraham was), dan hadden de twee bezoekers de nacht op het dorpsplein moeten doorbrengen. Dezelfde bezorgdheid over gastvrijheid gold ook in de apostolische traditie:

Vanwege zijn gastvrijheid en godsvrucht werd Lot uit Sodom gered toen het hele land met vuur en zwavel werd gestraft. (1 Clemens 11: 1)

Yeshua zinspeelde op het verhaal van de gastvrijheid van Lot toen hij zijn discipelen vertelde om gastvrijheid te zoeken in de huizen en dorpen die zij binnengingen. Hij zei tegen hen: "Degene die u niet ontvangt, noch acht geeft op uw woorden ... het zal op de dag des oordeels draaglijker zijn voor het land Sodom en Gomorra dan voor die stad" (Mattheüs 10:14-15). Met deze woorden waarschuwde Yeshua zijn discipelen dat niet elke plaats hun boodschap zou ontvangen. Hij zei dat ze geen tijd moesten verspillen met ruzie maken of proberen mensen te overtuigen. In plaats daarvan zei Hij hun om die plaats te verlaten, en Hij zei: "Schudt, terwijl u daar weggaat, het stof van de zolen van uw

a testimony against them" (Mark 6:11). Yeshua explained to His disciples that the villages of the Galilee would be held to a higher standard of judgment because of the supernatural evidences and exceptional revelation they had received: "If the miracles had occurred in Sodom which occurred in [the villages of the Galilee] it would have remained to this day. Nevertheless I say to you that it will be more tolerable for the land of Sodom in the day of judgment" (Matthew 11:23-24)

When the disciples encountered places that resisted their message and refused to receive them, they went out into the streets of that city and said, "Even the dust of your city which clings to our feet we wipe off in protest against you; yet be sure of this, that the kingdom of God has come near" (Luke 10:11). The disciples wiped the dust from their feet as a prophetic sign-act to demonstrate that they did not want any share in the judgment due for such a place. Sodom and Gomorrah will fare better in the final judgment than the people of the villages that rejected the disciples' message about the kingdom.

The apostle Paul had many opportunities to obey this directive. For example, after being driven out of the district of Pisidian Antioch, Paul and Barnabas "shook off the dust of their feet in protest against them" on their way out of town (Act 13:51).

Another example: after Paul wore out his welcome at the synagogue in Corinth, "he shook out his garments and said to them, 'Your blood be on your own heads! I am clean'" (Act 18:6).

voeten als getuigenis tegen hen" (Marcus 6:11). Yeshua legde zijn discipelen uit dat de dorpen van Galilea aan een hogere norm van oordeel zouden worden gehouden vanwege de bovennatuurlijke bewijzen en uitzonderlijke openbaring die ze hadden ontvangen: "Als in Sodom de wonderen hadden plaatsgevonden die in [de dorpen van Galilea] plaatsvonden zou het tot op de dag van vandaag zijn blijven bestaan. Niettemin zeg ik tegen u dat het draaglijker zal zijn voor het land Sodom op de dag des oordeels" (Matteüs 11:23-24)

Toen de discipelen plaats en tegenkwamen die niet open stonden voor hun boodschap en weigerden hen te ontvangen, trokken zij de straat van die stad in en zeiden: "Zelfs het stof van uw stad dat zich aan onze voeten vastklampt, vegen wij af in protest tegen u; maar wees hier zeker van, dat het koninkrijk van God dichtbij is gekomen" (Lukas 10:11). De discipelen veegden het stof van hun voeten af als een profetisch teken om te laten zien dat zij geen aandeel wilden hebben in het oordeel dat er voor zo'n plaats was. Sodom en Gomorrah zullen het in het laatste oordeel beter doen dan de mensen in de dorpen die de boodschap van de discipelen over het koninkrijk verwierpen.

De apostel Paulus had veel gelegenheden om deze richtlijn te gehoorzamen. Nadat Paulus en Barnabas verdreven waren uit het district Pisidië Antiochië, "schudden ze het stof van hun voeten af uit protest tegen hen" op hun weg uit de stad (Hand. 13:51). Nog een voorbeeld: nadat Paulus zich afgemat had in de synagoge in Korinthe, "schudde hij zijn kleren uit en zei tegen hen: 'Uw bloed zij op uw eigen hoofden! Ik ben rein'" (Hand 18:6).

